

Obžaloba Otzmy Jehudit

Rasismus, nadřazenost a apartheid nejsou „názory“. Fašismus není „politická pozice“. Jsou to zločiny – zločiny proti lidské důstojnosti, zločiny proti rovnosti a zločiny proti samotné lidskosti.

Ve většině demokracií je jakékoli hnutí otevřeně prosazující rasovou nebo náboženskou nadřazenost považováno za kriminální. Strana nazývající se „Bílá síla“ ve Spojených státech nebo „Křesťanská síla“ v Evropě by byla zakázána a její členové stíháni. Přesto v Izraeli **Otzma Jehudit („Židovská síla“)** – strana, jejíž ideologie je židovským ekvivalentem takových hnutí – zasedá ve vládě.

Pod vedením **Itamara Ben-Gvira**, odsouzeného rasistického podněcovatele, je Otzma Jehudit moderní inkarnací **kahanismu**, fašistické ideologie založené rabínem Meirem Kahane a zakázané pro svůj rasismus a terorismus. Dnes je to, co bylo kdysi zakázáno jako terorismus, začleněno do vlády a obhajováno západními vůdci, kteří by ve svých zemích takové hnutí nikdy netolerovali.

Toto není pouze pokrytectví. Je to spoluúčast.

Od Kachu k Otmě Jehudit: Zakázaný teror, přeznačený

Rabín **Meir Kahane**, narozený v Brooklynu, založil **Kach** v roce 1971 poté, co vedl násilnou Židovskou obrannou ligu v USA. Platforma Kachu byla přímočará:

- Arabové musí být zbaveni občanství a vyhnáni z Izraele a okupovaných území.
- Izrael se musí stát židovskou teokracií řízenou *halachou* (židovským zákonem).
- Musí být ustavena „Velká Izrael“, anektující území od Nilu po Eufrat.

Kach vstoupil do Knesetu v roce 1984 a získal jedno křeslo. Jeho přítomnost však otřásla izraelským politickým establishmentem. Kahane otevřeně volal po masových vyhoštěních Arabů a používal jazyk etnických čístek přímo z parlamentní tribuny. Demokracii označoval za slabost a rovnost za zradu.

Reakce byla rychlá. V roce **1985** Izrael upravil **Základní zákon: Kneset (článek 7A)** a přidal ustanovení, které zakazovalo stranám podněcovat k rasismu nebo odmítat Izrael jako demokratický stát. V roce **1988** Nejvyšší soud tuto úpravu potvrdil a diskvalifikoval Kach z voleb, protože jeho program byl považován za zásadně rasistický a neslučitelný s demokracií.

Přesto pokračovali stoupenci Kachu ve svém aktivismu. V roce **1994** se stalo nevyhnutelné: jeden z nich, **Baruch Goldstein**, provedl masakr v Hebronu, když během ramadánových modliteb zavraždil 29 Palestinců. Místo odsouzení této zvěrstva mnoho kahanistů Goldsteina oslavovalo jako hrdinu. Izraelská vláda, pod obrovským tlakem, poté zakázala Kach

a jeho odnož Kahane Chai jako **teroristické organizace**. USA, Kanada a další země následovaly.

Podle všech měřítek byl kahanismus uznán jako ideologie **rasismu, terorismu a fašismu**.

Kahanismus však nezmizel. Přizpůsobil se. V roce 2012 založili absolventi Kachu **Otzmu Jehudit**, stranu, která se prezentuje jako „nová“, ale nese stejnou základní ideologii: deportovat „neloajální“ Araby, anektovat palestinská území bez práv a upevnit židovskou nadřazenost.

To, co izraelský Nejvyšší soud kdysi zakázal jako rasistické a vláda označila za terorismus, nyní sedí v centru moci.

Kahanistická ideologie jako zločin

Římský statut Mezinárodního trestního soudu a Úmluva o genocidě jasně uvádějí: program Otzmy Jehudit není politika. Je to zločin.

1. Apartheid (Římský statut, čl. 7(1)(j))

- Definovaný jako nadvláda jedné rasové skupiny nad druhou prostřednictvím systematického útlaču.
- Politiky Otzmy Jehudit – dvojí právní režimy, rozšiřování osad, odepírání rovnosti – představují apartheid.

2. Násilný přesun (Čtvrtá Ženevská úmluva, čl. 49)

- Zakazuje vyhošťování nebo přesun obyvatelstva na okupovaných územích.
- Otzma Jehudit otevřeně obhazuje „přesun“, tedy vyhoštění Palestinců a „neloajálních“ arabských občanů.

3. Pronásledování (Římský statut, čl. 7(1)(h))

- Závažné odepírání práv skupině na základě rasových nebo etnických důvodů.
- Program strany k odepření práv Arabům splňuje definici pronásledování.

4. Podněcování k genocidě (Úmluva o genocidě, čl. III(c))

- Přímé a veřejné podněcování ke spáchání genocidy je trestné, ať už k genocidě dojde, či nikoli.
- Pokřiky „*Smrt Arabům*“, podporované vůdci strany, přesně odpovídají této definici.

Vlajkový průvod: Fašismus na očích

Každoroční **Jeruzalémský vlajkový průvod** jasně ukazuje kriminální povahu Otzmy Jehudit.

Každý rok ultranacionalisté pochodují muslimskou čtvrtí Starého města v Jeruzalémě, skandujíce „*Smrt Arabům*“ a „*Ať tvá vesnice shoří*“. Útočí na palestinské obchodníky, ničí majetek a terorizují obyvatele. Místo aby byli potlačeni, jsou chráněni policejní eskortou.

Itamar Ben-Gvir, nyní ministr národní bezpečnosti, není externím podněcovatelem. Je pravidelným účastníkem. Jeho přítomnost je schválením – a signálem, že tento podnět má

požehnání státu.

V **jakékoli demokracii** by taková událost – křičení smrti na menšinu – byla zakázána. Účastníci by byli zatčeni, organizátoři stíháni za zločiny z nenávisti. V Izraeli je to oslavováno jako patriotismus.

Dne **26. ledna 2024** nařídil **Mezinárodní soudní dvůr** Izraeli jako prozatímní opatření v případě *Jižní Afrika vs. Izrael „zabránit a trestat přímé a veřejné podněcování ke spáchání genocidy“*. Vlajkový průvod je přesným ztělesněním takového podněcování. Tím, že ho Izrael povoluje, ba dokonce se ho účastní, otevřeně porušuje závazný příkaz Mezinárodního soudního dvora.

Důsledek je jednoznačný: soulad vyžaduje zákaz Vlajkového průvodu, kriminalizaci kahanismu a zákaz Oetzmy Jehudit – stejně jako bylo po roce 1945 požadováno kriminalizovat nacismus v Německu.

Trestní odpovědnost Itamara Ben-Gvira

Záznam Ben-Gvira je katalogem extremismu:

- Odsouzen v roce 2007 za **podněcování k rasismu a podporu teroristické organizace (Kach)**.
- V roce 1995 vyhrožoval premiérovi Rabinovi, chlubil se na televizi ukradeným emblémem Rabinova auta: „*Dostali jsme se k jeho autu – dostaneme se i k němu.*“ O několik týdnů později byl Rabin zavražděn.
- Zbožňoval masového vraha z Hebronu Barucha Goldsteina, po léta měl jeho portrét ve svém domě.
- Vedl pokřiky „Smrt Arabům“ na shromážděních.
- Jako ministr národní bezpečnosti dohlíží na policii, která chrání rasistické davy místo jejich potlačování, zatímco vyzbrojuje osadníky a potlačuje Palestince.

Podle **Římského statutu** by mohl Ben-Gvir čelit stíhání Mezinárodním trestním soudem za:

- **Pronásledování jako zločin proti lidskosti** (čl. 7(1)(h)).
- **Apartheid** (čl. 7(1)(j)).
- **Přímé a veřejné podněcování k genocidě** (čl. 25(3)(e)).

Zprávy naznačují, že zapečetěné zatykače Mezinárodního trestního soudu proti izraelským představitelům již mohou existovat. Ben-Gvir by byl s ohledem na svou roli hlavním kandidátem.

Západní pokrytectví: Obhajoba fašismu v zahraničí, odsuzování doma

Největší skandál není pouze to, že Oetzma Jehudit existuje, ale že je tolerována – a dokonce obhajována – západními vládami.

- Strana „Bílá síla“ v Evropě by byla okamžitě zakázána.
- Pochod skandující „Smrt Židům“ by byl odsouzen jako fašismus a rozprášen policií.
- Politici, kteří by se ho účastnili, by byli zostuzeni a vyloučeni z úřadu.

Přesto je „**Židovská síla**“ **normalizována**. Západní vůdci, kteří prohlašují svůj odpor vůči rasismu a fašismu, nadále vyzbrojují a obhajují vládu, která zahrnuje Otzmu Jehudit. Odsuzují supremacisty doma, zatímco je v zahraničí přijímají.

Toto pokrytectví odhaluje prázdnotu jejich rétoriky o lidských právech. Tolerováním židovské nadřazenosti, zatímco odsuzují bílou nadřazenost, západní vlády zrazují univerzálnost lidských práv.

Závěr: Verdikt

Fakta jsou nezpochybnitelná:

- **Otzma Jehudit** je přímým dědicem Kachu, zakázaného jako rasistický a teroristický.
- Její ideologie, **kahanismus**, je fašismus: supremacistická, rasistická a násilná.
- Její politiky představují apartheid, násilný přesun, pronásledování a podněcování k genocidě podle mezinárodního práva.
- **Jeruzalémský vlajkový průvod**, podporovaný jeho vůdci, je státem chráněným shromážděním nenávisti v přímém rozporu se závazným příkazem Mezinárodního soudního dvora z ledna 2024.
- Její vůdce, **Itamar Ben-Gvir**, nese individuální trestní odpovědnost a může čelit stíhání Mezinárodním trestním soudem.
- Západní vůdci, kteří tolerují a obhajují Otzmu Jehudit, jsou spoluvinní na normalizaci fašismu.

Precedent je jasný. Po Norimberku byl nacismus v Německu zakázán – ne jako „politika“, ale jako kriminální spiknutí. Stejný princip platí dnes: **kahanismus musí být kriminalizován**. Otzma Jehudit musí být ostrakizována, zakázána a připomínána jako varování.

Verdikt: Otzma Jehudit není politická strana. Je to fašistická organizace vinná šířením zločinů proti lidskosti.

Morální imperativ: Tolerovat Otzmu Jehudit znamená zradit samotnou lidskost. Fašismus v jakékoli formě – bílý, křesťanský nebo židovský – není názor. Je to zločin. A musí být odpo-
rován, kriminalizován a poražen.